

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

De hominum natura Cap. vij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

alt ambulabis, & conculcabis leonem & draconem. Signum autem est deum ab ipsis odio haberi, eiusq; ugluntia repugnare, quoniam se ipsos deos putari cupiunt, & dei cultū in se trāsierre conant, dīui/nationibus atq; oraculis tanq; incētiis stultos allicītes, quos a deo rapientes, ad profundū impietatis detrudunt. Solis aut̄ Hebreis ma/litia illorū a prīscis fuit intellecta tēporibus apertissime damnātibus vīmes deos gentiū dæmonas esse. Nunc autē dei gratia per Saluato/ris nostri euangelicā doctrinā uniuersus orbis uinculū dæmonū solutus. Deum uerum glorificat.

De hominum natura. CAP. VII.

Sed Phoenicum qđem ac Aegyptiorū Theologia, casu homi/num cæterorūq; animalium productionem factam e terra di/cebat, nullum inter rationalem animā & irrationalē substā/tiā discrīmen arbitrata, qbus abiectis Hebraeos laudamus, q pulcherrime, ac sapiētissime, ac ideo uerissime de prima hominum productione docuerūt, dupliquā natura constitutū esse homi/nem afferētes, cuius altera pars cum incorporeā & īmortalis sit, ue/rus homo existit ad imaginē & similitudinē dei, non fortuna & ea/su, sed a deo ipso creatus. Volut em supra omnia causa non ea/re rationabilib; terrā animalib; ut non solū a cælestib; uerum/etiam a degētib; in terram maiestas sua laudaref. Itaq; dixisse deū scriptura testat, Faciamus hominē ad imaginē & similitudinē nostrā. Et fecit deus hominē ad imaginē & similitudinē suam fecit eum. Et rursus. Formauit igit̄ deus hominē de limo terræ, & inspi/rauit in faciē eius spiraculum uitæ, & factus homo in animā uiuen/tem. Quē textum Iudæus Phylo exponens, his uerbis utitur. Cæte/ri quidem ab ætherea natura mentē nostrā constare dicentes, æthe/ri affīnem esse hominē uioluerunt. Moses autē ille nulli creaturā rōnalem animā simile, sed nomisima dei uerboso insignitū esse uoluit. Inspirauit enim deus in faciem eius spiraculum uitæ, & factus est homo in animam uiuentem. Et quoniam necesse est mit/tenti, missum similem esse, idcirco ad imaginē dei homo, non ad imaginē creaturarum alicui factus esse afferitur. Anima igit̄ ho/minis uerbo dei designata, necesse fuit corpus quoq; ad fulgentissi/mas partes mundi uiuum erigere. Hæc Phylo. Nō ergo absq; causa

q. iij cætera

catera qdem animalia nutu diuino uel a terra uel aquis pterupisse. Solus aut homo ad imaginē & similitudinē dei factus assentit. Quare solus omnium, q sunt in terra, rationis particeps principiari acre gere leges sere artesq inuenire potest. Sola em̄ hominis intellectu/ lis anima ac rōnalis est/ reliqua om̄ino mortalia ad seruendū homi/ ni facta sunt. Præst em̄ uniuersis quasi dominus, atq dux homo ra/ tioniis viribus robustiora corpore domās, idcirco prudentiæ, iusti/ tiæ, aliaqz virtutū capax est, & ad cælestia seipm extollens. Stella/ rum cursum orbiumq uolutiones ita quærerit, ut celestem se esse ar/ gumentum pbeat. Quod autē sibi circūiacet terrenū corpus, opus ipum dei est de terra sumptū, & in terra reuertēs. Quapropter opor/ tet sicut pecoris cuiusdā, ita corporis hoiem curā habere, alicetq; eo/ lere ipm seruū, ut ad huius uitæ ministeriū perutile, dominū xpo in/ teriore, quasi dei affinē uehementius amare ac honorare, quoniā & a prima causa honoratus est. Homini igit sic diuinitus ornato, ido/ neū deus largitus domiciliū fuit. Ipse aut sua spōte diuini cōtemptu/ pcepti in domiciliū mortale decidit, ppter ea pietatē esse adhibendā censemus, & virtuti dandā opam, ut delictum nostrū deleamus, & ad primum redeamus statum. Nō enim in terris finē homini esse cō/ stitutum, sed illic unde resilij restitutione imaginis, quam depraua/ uimus. Huiusmodi sunt quae de natura hominis Hebræorū doctri/ na antea q Græci omnino essent, philosophata est. Græci uero heri uel nudi us tertius nati, nonnulla e Barbaris, multa ab Hebreis, ut p/ gredientes monstrabimus, suratī sunt.

Quod natura nō est genita. CAPVT VIII.

Verum quoniam Hebræorū ueritas unum creatorē oīum deum cognoscit, ipsius quoqz subiectæ corporibus sub/stantiæ, quā Hylen appellare solent. Innumerabiles uero tam barbari q Græci cōtra opinantur. Alij malignitatis fon/ tem esse Hylen, nec genitā, nec corruptiblē dicētes. Alij natura sui absqz qualitate figuraqz afferentes, uirtute diuina mundum ab ipsa formatū assentit, Rationibus demonstrandum est, solam Hebræorū opinionem nō falsam esse. Vtar autē, ut soleo, non meis sed alienis. Dionysius igit in primo aduersus Sabellium, hæc de proposita qst/ one reuquit. Non sunt absqz scelere illi, qui materiā primā ad fictio/ nem